

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 27. aprill 2015
(OR. en)

8341/15

Institutsioonidevaheline
dokument:
2015/0096 (COD)

PECHE 143
CODEC 605

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	24. aprill 2015
Saaja:	Uwe CORSEPIUS, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2015) 180 final
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning muudetakse määrust (EÜ) nr 302/2009

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2015) 180 final.

Lisatud: COM(2015) 180 final

Brüssel, 24.4.2015
COM(2015) 180 final

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

**milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude
taastamise mitmeaastast kava ning muudetakse määrust (EÜ) nr 302/2009**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Ettepaneku eesmärk on võtta liidu õigusesse üle meetmed, mis on sätestatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemere hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastases kavas, mille Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT)¹ võttis vastu aastatel 2012 kuni 2014 peetud aastakoosolekutel. ICCAT on piirkondlik kalavarude majandamise organisatsioon, mis vastutab tuuni ja tuunilaadsete liikide majandamise ja kaitse eest Atlandi ookeani piirkonnas ja külgnevates meredes, ning milles liit on lepinguosaline. Hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava loodi 2006. aastal² ja see jõustus 2007. aastal.

ICCAT on volitatud vastu võtma otsuseid („soovitused”) kalavarude kaitseks ja majandamiseks oma pädevusvaldkonnas; need dokumendid on siduvad ja sisuliselt suunatud ICCAT lepinguosalistele, kuid sisaldavad ka käitajate (näiteks laeva kapten) kohustusi. ICCAT soovitused jõustuvad kuus kuud pärast nende vastuvõtmist ning Euroopa Liidul tuleb need üle võtta liidu õigusesse selles ulatuses, milles need ei ole juba hõlmatud liidu õigusaktidega.

ICCAT teatavad meetmed seoses hariliku tuuniga võeti üle 15. mai 2014. aasta määrusega (EL) nr 544/2014,³ millega muudeti nõukogu 6. aprilli 2009. aasta määrust (EÜ) nr 302/2009⁴. Selle muudatuse eesmärk oli võtta üle ICCAT poolt 2012. ja 2013. aastal vastu võetud meetmed püügihooegade kohta. Tagamaks aastatel 2012–2014 vastu võetud taastamiskava kõigi meetmete ühtne ja tõhus kohaldamine kogu Euroopa Liidus, inkorporeeritakse need meetmed käesoleva ettepanekuga määrusesse, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava. Käesoleva määrusega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJUHINNANGU TULEMUSED

Huvitatud isikutega ei olnud vaja konsulteerida ning mõju ei olnud vaja hinnata.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Kavandatud meetmete kokkuvõte

Seadusandliku algatuse eesmärk on tagada ICCAT hariliku tuuni mitmeaastase taastamiskava ajakohastatud meetmete ühtne ja tõhus kohaldamine kogu Euroopa Liidus. Asjakohased kaitse- ja majandamismeetmed, mis on kehtestatud ICCAT soovituste kaudu, ei ole vahetult kohaldatavad liidu üksikute laevade või kodanike suhtes. Seepärast on vaja võtta liidu

¹ <http://www.iccat.int/en/>

² ICCAT soovitus 06-05 kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 544/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (ELT L 163, 29.5.2012, lk 1).

⁴ Nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 43/2009 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1559/2007 (ELT L 96, 15.4.2009, lk 1).

õigusesse üle meetmed, mis ICCAT võttis hariliku tuuniga seoses vastu 2012., 2013. ja 2014. aastal. Käesolev ettepanek sisaldab tehnilisi meetmeid elusa hariliku tuuni üleviimise ja sumpadesse paigutamise kohta, sealhulgas meetmeid stereoskoopiliste kaamerate kasutamise kohta sumpas paigutatud hariliku tuuni koguste ja vabaks lastud koguste hindamiseks, püügiaruannetele kehtestatud nõudeid ja ICCAT piirkondliku vaatlusprogrammi rakendamist.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013⁵ artikli 15 lõikega 1 on kehtestatud lossimiskohustus, mida kohaldatakse hariliku tuuni suhtes alates 1. jaanuarist 2015. Siiski on sama määruse artikli 15 lõikes 2 sätestatud, et lossimiskohustus kehtib, ilma et see piiraks liidu rahvusvahelisi kohustusi, nt neid, mis tulenevad ICCAT soovitustest. Sama sätte kohaselt on komisjonil õigus vastu võtta delegeeritud õigusakte, mille eesmärk on rakendada sellised rahvusvahelised kohustused liidu õigusesse, sealhulgas erandid lossimiskohustusest. Seega lubatakse harilikku tuuni vette tagasi heita teatavates olukordades, mis on sätestatud komisjoni 18. novembri delegeeritud määruses (EL) 2015/98⁶ ega ole otseselt hõlmatud käesoleva ettepanekuga.

Õiguslik alus

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2.

Subsidiaarsuse põhimõte

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas (ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punkt d). Subsidiaarsuse põhimõtet seepärast ei kohaldata.

Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanekuga tagatakse ICCAT asjakohaste meetmete ülevõtmine liidu õigusesse ega minda nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

Õigusakti valik

Kavandatud õigusakt: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 9 sätestatud varude taastamise kava.

Pidades silmas mitmeid uusi elemente ja muutusi, tunnistatakse määrus (EÜ) nr 302/2009 selguse, lihtsustamise ja õigluskindluse huvides käesoleva määrusega kehtetuks.

4. MÕJU EELARVELE

Käesoleva meetmega ei kaasne täiendavaid liidu kulusid.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1380/2013, 11. detsember 2013, ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

⁶ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/98, 18. november 2014, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Looide-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile (ELT L 16/23, 23.1.2015, lk 1).

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning muudetakse määrust (EÜ) nr 302/2009

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁷,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühise kalanduspoliitika eesmärk on vastavalt määrusele (EL) nr 1380/2013⁸ tagada vee-elusressursside kasutamine säästvates majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsetes tingimustes.
- (2) Liit on rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooni (edaspidi „konventsioon”)⁹ osaline.
- (3) Konventsiooniga loodud Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (edaspidi „ICCAT”) võttis 2006. aastal oma 15. erikoosolekul vastu soovitus 06-05¹⁰ kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemere hariliku tuuni varude taastamiskava, mis lõpeb 2022. aastal (edaspidi „taastamiskava”). Kõnealune soovitus jõustus 13. juunil 2007.
- (4) ICCAT soovitus 06-05 võeti liidu õigusse üle nõukogu määrusega (EÜ) nr 1559/2007, millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava¹¹.
- (5) ICCAT võttis 2008. aastal oma 16. erikoosolekul vastu soovitus 08-05,¹² millega muudeti soovitust 06-05.

⁷ (lisada viide)

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1380/2013, 11. detsember 2013, ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

⁹ Rahvusvaheline Atlandi tuunikala kaitse konventsioon (edaspidi „konventsioon”) (L 162, 18.6.1986, lk 34).

¹⁰ ICCAT soovitus 06-05 kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava.

¹¹ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1559/2007, 17. detsember 2007, millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava (ELT L 340, 22.12.2007, lk 1).

Varude taastamiseks on 2006. aastal kehtestatud ja 2008. aastal muudetud taastamiskavas sätestatud lubatud kogupüügi järkjärguline vähendamine aastatel 2007–2011, püügipiirangud teatavates piirkondades ja aegadel, hariliku tuuni uus alammõõt, harrastus- ja sportlikku kalapüüki käsitlevad meetmed, püügivõimsust ja kalakasvatuse võimsust käsitlevad meetmed, samuti on tõhustatud ICCAT rahvusvahelist ühisinspekterimise kava.

- (6) ICCAT soovitus 08-05 võeti liidu õigusesse üle nõukogu määrusega (EÜ) nr 302/2009, millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava¹³ ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1559/2007.
- (7) ICCAT võttis 2010. aastal oma 17. erikoosolekul vastu soovitus 10-04,¹⁴ millega muudeti soovitus 08-05. Kalavaru taastamiseks nähti soovitus 10-04 ette veelgi vähendada lubatud kogupüüki ja püügivõimsust ning tugevdada kontrollimeetmeid, eriti neid, mis käsitlevad kala üleviimist ja sumpadesse paigutamist. Samuti sätestati selles alalise uuringute ja statistikakomitee 2012. aasta täiendavad soovitused kudemiskohtade väljaselgitamise ja kaitsealade loomise kohta.
- (8) Selleks et võtta soovitus 10-04 kohased läbivaadatud rahvusvahelised kaitsemeetmed üle liidu õigusesse, muudeti määrust (EÜ) nr 302/2009 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 500/2012¹⁵.
- (9) ICCAT võttis 2012. aastal oma 18. erikoosolekul vastu soovitus 12-03,¹⁶ millega muudeti soovitus 10-04. Selleks et suurendada taastamiskava tõhusust, kehtestati tehnilised meetmed, mis käsitlevad elusa hariliku tuuni üleviimist ja sumpadesse paigutamist, uusi püügiaruannete nõudeid, ICCAT piirkondliku vaatlusprogrammi rakendamist ja püügihooaegade muutmist. Peale selle tugevdati alalise uuringute ja statistikakomitee rolli hariliku tuuni varude hindamisel.
- (10) ICCAT võttis 23. korralisel koosolekul 2013. aastal vastu soovitus 13-07,¹⁷ millega muudeti soovitus 12-03, tehes püügihooaegades väikesi muudatusi, mis ei mõjuta liidu laevastikku. Seejärel võeti vastu ka soovitus 13-08,¹⁸ millega täiendati taastamiskava. Sellega sätestati ühtne kord stereoskoopilise kaamera süsteemi kasutamiseks eesmärgiga teha kindlaks hariliku tuuni hinnanguline kogus sumpadesse paigutamise ajal ning kehtestati paindlik alguskuupäev söödalaevade ja veoõngedega laevade püügihooajale Atlandi ookeani idaosas.

¹² Soovitus 08-05, millega muudetakse ICCAT soovitus kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava.

¹³ Nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009, 6. aprill 2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 43/2009 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1559/2007 (ELT L 96, 15.4.2009, lk 1).

¹⁴ Soovitus 10-04, millega muudetakse ICCAT soovitus kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava.

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 500/2012, 13. juuni 2012, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (ELT L 157, 16.6.2012, lk 1).

¹⁶ Soovitus 12-03, millega muudetakse ICCAT soovitus kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava.

¹⁷ Soovitus 13-07, millega muudetakse ICCAT soovitus 12-03 kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava.

¹⁸ ICCAT soovitus 13-08, millega täiendatakse soovitus 12-03, millega kehtestati Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava.

- (11) Selleks et võtta liidu õigusesse üle olulised meetmed, nagu soovitude 12-03 ja 13-08 kohased meetmed püügihooaegade kohta, muudeti jälle määrust (EÜ) nr 302/2009, seekord Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 544/2014¹⁹.
- (12) ICCAT võttis 2014. aastal oma 19. erikoosolekul vastu soovitude 14-04,²⁰ millega muudeti soovitud 13-07 ja tühistati soovitus 13-08. Mõnd olemasolevat kontrolli käsitlevat sätet on küll lihtsustatud, samas on täpsustatud sumpadesse paigutamise ajal stereoskoopilise kaamera süsteemi kasutamise korda ning lisatud taastamiskavasse konkreetsed meetmed seoses kalade vabakslaskmise ja surnud kalade käitlemisega.
- (13) Soovitus 14-04 on liidule siduv.
- (14) Kõik taastamiskava muudatused, mis ICCAT on vastu võtnud aastatel 2012, 2013 ja 2014 ning mis ei ole veel üle võetud, tuleks üle võtta liidu õigusesse. Kuna kõnealune ülevõtmine käsitleb kava, mille eesmärgid ja meetmed on kindlaks määranud ICCAT, ei hõlma käesolev määrus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013²¹ artiklite 9 ja 10 kohaste mitmeaastaste kavade kogu sisu.
- (15) Taastamiskava edaspidised siduvad muudatused on vaja võtta üle liidu õigusesse. Selleks et niisugused muudatused kiiresti inkorporeerida liidu õigusesse, tuleks Euroopa Komisjonile (edaspidi „komisjon”) anda volitus võtta vastu õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290. Eriti tähtis on, et komisjon peaks ettevalmistustööde ajal asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (16) Selleks et tagada ühetaolised tingimused käesoleva määruse sätete rakendamiseks seoses kalade üleviimise ja sumpadesse paigutamisega ning mõrra ja laevaga seotud tegevuse registreerimise ja sellest teatamisega, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused. Neid volitusi tuleks teostada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 182/2011,²² millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes.
- (17) Komisjon peaks nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võtma vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid, kui see osutub vajalikuks kalade üleviimise, sumpadesse paigutamise ning mõrra ja laevaga seotud tegevuse registreerimise ja sellest teatamisega seotud kiireloomulisuse tõttu.
- (18) Selguse, lihtsustamise ja õigluskindluse huvides tuleks määrus (EÜ) nr 302/2009 käesoleva määrusega kehtetuks tunnistada.

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 544/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (ELT L 163, 29.5.2014, lk 1).

²⁰ Soovitus 14-04, millega muudetakse ICCAT soovitud 13-07 kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava.

²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1380/2013, 11. detsember 2013, ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 182/2011, 16. veebruar 2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 1).

- (19) Määruse (EÜ) nr 302/2009 teatavad sätted on aegunud, kuna need on juba hõlmatud muude liidu õigusaktidega, ja tuleks seepärast välja jätta. Mõnesid muid sätteid tuleks ajakohastada, et võtta arvesse muudatusi õigusaktides, eelkõige neid, mis tulenevad määruse (EL) nr 1380/2013 vastuvõtmisest.
- (20) Täpsemalt öeldes on nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009²³ kehtestatud liidu kontrolli-, seire- ja jõustamissüsteem, kasutades globaalset ja integreeritud lähenemisviisi, et tagada ühise kalanduspoliitika kõigi eeskirjade järgimine, ning komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 404/2011²⁴ on kehtestatud nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1005/2008²⁵ on loodud ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks. Need õigusaktid hõlmavad nüüd mõnesid määruses (EÜ) nr 302/2009, eriti artiklis 33 käsitletud küsimusi jõustamismeetmete kohta ja VIII lisa küsimusi laevaseiresüsteemi (VMS) edastuste kohta. Seetõttu ei ole asjakohane neid sätteid käesolevasse määrusesse võtta.
- (21) Vastavalt komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikli 49 lõikele 2 kohaldatakse alalise uuringute ja statistikakomitee poolt vastu võetud ümberarvestustegureid töödeldud hariliku tuuni ekvivalentse ligikaudse massi arvutamiseks, sealhulgas käesoleva määruse kohaldamisel.
- (22) Vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 95 on lisaks vastu võetud komisjoni rakendusotsus 2014/156/EL²⁶. Muu hulgas on kõnealuse otsusega kehtestatud sihtkriteeriumid ja eesmärgid hariliku tuuni püügi kontrollimiseks Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres.
- (23) ICCAT soovitus 06-07²⁷ punktiga 2.c kehtestatakse proovivõtuprogramm hariliku tuuni kalakasvandustes kasvatamisel kalakoguse hindamiseks suuruse kaupa. See säte võeti üle määruse (EÜ) nr 302/2009 artikliga 10. Käesoleva määrusega ei ole vaja eraldi ette näha proovivõtuprogrammi, sest selle programmi vajadused on praeguseks täielikult kaetud programmidega, mis on sätestatud soovitus 14-04 punktis 83, mis võetakse üle käesoleva määrusega. Kõnealuse punktiga nähakse ette, et tuleb kasutada stereoskoopilise kaamera süsteemi või sama täpsusastmega alternatiivset tehnikat, mis hõlmab kõiki sumpadesse paigutamise toiminguid, et täpsustada kalade arv ja kaal.
- (24) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 1 kehtestati lossimiskohustus, mida kohaldatakse hariliku tuuni puhul alates 1. jaanuarist 2015. Siiski on sama määruse artikli 15 lõikes 2 sätestatud, et lossimiskohustus kehtib, ilma et see piiraks liidu

²³ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, 20. november 2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

²⁴ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 404/2011, 8. aprill 2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 112, 30.4.2011, lk 1).

²⁵ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1005/2008, 29. september 2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

²⁶ Komisjoni rakendusotsus 2014/156/EL, 19. märts 2014, millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm seoses hariliku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, mõõkkala püügiga Vahemeres ning sardiini- ja anšoovisepüügiga Aadria mere põhjaosas (ELT L 85, 21.3.2014, lk 1).

²⁷ ICCAT soovitus 06-07 hariliku tuuni kasvatamise kohta.

rahvusvahelisi kohustusi, nt neid, mis tulenevad ICCAT soovitustest. Sama sätte kohaselt on komisjonil õigus vastu võtta delegeeritud õigusakte, mille eesmärk on rakendada sellised rahvusvahelised kohustused liidu õigusesse, sealhulgas eelkõige erandid lossimiskohustusest. Seega lubatakse harilikku tuuni vette tagasi heita teatavates olukordades, mis on sätestatud komisjoni 18. novembri 2014. aasta delegeeritud määruses (EL) nr 2015/98²⁸. Seepärast ei ole käesolevas määruses vaja käsitleda sellist vette tagasi heitmise kohustust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese ja -ala

1. Käesoleva määrusega nähakse ette üldeeskirjad artikli 3 lõikes 1 määratletud taastamiskava kohaldamiseks liidus.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varude suhtes.

Artikkel 2

Eesmärk

Käesoleva määruse eesmärk koosõlas artikli 3 lõikes 1 määratletud taastamiskavaga on saavutada maksimaalne jätkusuutlik saagikus 2022. aastaks vähemalt 60 % tõenäosusega.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „taastamiskava” – hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) varude taastamise mitmeaastane kava, mida kohaldatakse Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (edaspidi „ICCAT”) soovitusel alates 2007. aastast kuni 2022. aastani;
- 2) „kalalaev” – liikurlaev, mida kasutatakse või kavatsetakse kasutada hariliku tuuni varude tööstuslikuks kasutamiseks, sealhulgas kalapüügilaevad, kalatöötlemislaevad,

²⁸

Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/98, 18. november 2014, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Looide-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile (ELT L 16/23, 23.1.2015).

tugilaevad, puksiirid, ümberlaadimislaevad, tuunitoodete transportimiseks seadmestatud transpordilaevad ja abilaevad, välja arvatud konteinerlaevad;

- 3) „kalapüügilaev” – laev, mida kasutatakse hariliku tuuni varude töönduspüügiks;
- 4) „kalatöötlemislaev” – laev, mille pardal läbivad kalatooted enne pakendamist ühe või mitu järgmistest toimingutest: fileerimine või viilutamine, külmutamine ja/või töötlemine;
- 5) „abilaev” – mis tahes laev, mida kasutatakse surnud (töötlemata) hariliku tuuni veoks veo- või kasvatamise sumbast, seineri võrgust või mõrrast määratud sadamasse ja/või töötlemislaevale;
- 6) „puksiir” – mis tahes laev, mida kasutatakse sumpade vedamiseks;
- 7) „tugilaev” – mis tahes muu laev, millele on osutatud punktis 2;
- 8) „aktiivne püük” – märgib kalapüügilaeva ja mõrraga seoses asjaolu, et see püüab asjaomasel püügihooajal harilikku tuuni sihtliigina;
- 9) „ühine püügioperatsioon” – kahte või enamat seinerit hõlmav toiming, mille käigus ühe seineri püütud saak loetakse kas täielikult või osaliselt ühe või enama teise seineri saagi hulka kuuluvaks vastavalt jaotamissüsteemile;
- 10) „üleviimistoimingud” –
 - i) elusa hariliku tuuni üleviimine kalapüügilaeva võrgust veosumpas;
 - ii) elusa hariliku tuuni üleviimine ühest veoks ette nähtud sumbast teise;
 - iii) sumba, milles on harilik tuun, üleviimine ühelt puksiirlaevalt teisele;
 - iv) elusa tuuni üleviimine ühest kalakasvandusest teise;
 - v) elusa hariliku tuuni üleviimine mõrrast veosumpas.
- 11) „kontrollüleviimine” – mis tahes täiendav üleviimine, mida tehakse kalapüügiga/kalakasvatusega tegeleva ettevõtja või kontrolliasutuste taotluse korral, et kontrollida üleviidavate kalade arvu;
- 12) „mõrd” – põhja kinnitatud püügivahend, millel on tavaliselt võrksein, mis juhib hariliku tuuni mõrra suletud osasse või osadesse, kus seda hoitakse enne saagi kogumist;
- 13) „sumpadesse paigutamine” – elusa hariliku tuuni üleviimine veoks ette nähtud sumbast või mõrrast kasvatamissumpadesse;
- 14) „kasvatamine” – hariliku tuuni hoidmine sumpades kalakasvandustes ja söötmine eesmärgiga neid nuumata ja suurendada nende üldist biomassi;
- 15) „kalakasvandus” – rajatis, mida kasutatakse mõrdade ja/või seinnoodalaevadega püütud hariliku tuuni kasvatamiseks;

- 16) „kalakasvanduse võimsus” – kalakasvanduse suutlikkus (tonnides) pidada kalu nuumamise ja kasvatamise eesmärgil;
- 17) „saagi kogumine” – hariliku tuuni tapmine kalakasvanduses või mõrras;
- 18) „ümberlaadimine” – kogu või osa kalalaeval oleva kala laadimine teisele kalalaevale. Surnud hariliku tuuni lossimist seineri võrgust või puksiirlaevalt abilaevale ei käsitata ümberlaadimisena;
- 19) „sportlik kalapüük” – mittekutseline kalapüük, milles osalejad kuuluvad vastavasse riiklikku spordiorganisatsiooni või omavad siseriiklikku sportliku kalapüügi luba;
- 20) „harrastuskalapüük” – mittekutseline kalapüük, milles osalejad ei kuulu riiklikku spordiorganisatsiooni ega oma siseriiklikku sportliku kalapüügi luba;
- 21) „stereoskoopiline kaamera” – kahe või enama läätsega seade, millel on iga läätse jaoks eraldi pildiaundur või filmikaader, mis võimaldab saada kolmemõõtmelisi kujutisi;
- 22) „kontrollkaamerad” – stereoskoopilised kaamerad ja harilikud videokaamerad käesoleva määrusega ettenähtud kontrolli tegemiseks;
- 23) „BCD” ehk „elektrooniline BCD” – hariliku tuuni püügi dokument. Vajaduse korral asendatakse viide BCD-le viitega eBCD-le;
- 24) „vastutav liikmesriik” – lipuliikmesriik või see liikmesriik, kelle jurisdiktsiooni all on mõrd või kalakasvandus, või kui mõrd või kalakasvandus asuvad avameres, siis see liikmesriik, kus mõrra või kalakasvanduse käitaja on registreeritud;
- 25) „II ülesanne” – ICCAT juhendis „Field manual for statistics and sampling Atlantic tunas and tuna-like fish”²⁹ (Atlandi ookeani tuuni ja selle lähiliikide statistika ja proovivõtmise käsiraamat) määratletud II ülesanne;
- 26) „konventsiooniosalised” – konventsioonis osalevad pooled ja koostööd tegevad kolmandad riigid, kalastus- ja muud organisatsioonid;
- 27) „alaline uuringute ja statistikakomitee” – ICCAT alaline uuringute ja statistikakomitee;
- 28) „konventsiooniala” – konventsiooni artiklis 1 sätestatud geograafiline piirkond, kus kohaldatakse ICCAT kehtestatud meetmeid.

Artikkel 4

Laevade pikkus

Kõiki käesolevas määruses osutatud laevade pikkusi tuleb mõista kogupikkusena.

²⁹

Kolmas trükk, ICCAT, 1990.

II PEATÜKK

MAJANDAMISMEETMED

Artikkel 5

Majandamismeetmetega seotud tingimused

1. Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada oma kalapüügilaevade ja mõrdade püügitegevuse vastavus Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres liikmesriigi kasutada olevate hariliku tuuni püügi võimalustega.
2. Taastamiskava raames puudub võimalus vähempüütud saagi kvoodi ülekandmiseks.
3. Liidu kalalaevade prahtimine hariliku tuuni püügiks Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres on keelatud.

Artikkel 6

Püügivõimsuse haldamise kavade, püügikavade ja kalakasvanduse majandamise kavade esitamine

1. Iga aasta 31. jaanuariks edastab iga liikmesriik komisjonile järgmised andmed:
 - a) Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüdivate kalapüügilaevade ja mõrdade püügikava;
 - b) püügivõimsuse haldamise kava, millega tagatakse, et liikmesriigi püügivõimsus on vastavuses talle eraldatud kvoodiga.
2. Komisjon kogub lõikes 1 osutatud kavad kokku ja lõimib need ühisesse liidu püügikavasse ja püügivõimsuse haldamise kavas, mis tuleb edastada ICCAT sekretariaadile iga aasta 15. veebruariks, et ICCAT saaks seda arutada ja heaks kiita.
- 3) Iga aasta 15. aprilliks esitab liikmesriik, kes kavatseb muuta ICCAT poolt heaks kiidetud, kehtivat kalakasvatamise võimsuse kava, kalakasvatamise majandamiskava komisjonile, kes edastab selle ICCAT sekretariaati.

Artikkel 7

Püügikavad

1. Liikmesriigi esitatavas iga-aastases püügikavas märgitakse ära igale artiklites 10 ja 11 osutatud püügivahendite rühmale eraldatud kvoodid ja viidatakse eelkõige järgmisele:
 - a) artikli 19 lõike 1 punktis a osutatud laevade nimekirja kantud üle 24meetriste kalapüügilaevade puhul neile eraldatud individuaalsed kvoodid ning individuaalsete kvootide ja kaaspüügi koguste järgimise tagamiseks kehtestatud meetmed;

- b) alla 24meetriste kalapüügilaevade ja mõrdade puhul vähemalt tootjaorganisatsioonidele või sama tüüpi püügivahendiga kala püüdvate kalapüügilaevade rühmale eraldatud kvoot.
2. Mis tahes hilisemad muudatused iga-aastases püügikavas või püügiks eraldatud individuaalsetes kvootides, mis on eraldatud üle 24 meetri pikkustele laevadele, mis on kantud artikli 19 lõike 1 punktis a osutatud nimekirja, edastab asjaomane liikmesriik komisjonile vähemalt kolm päeva enne asjaomasele muudatusele vastavat tegevust. Komisjon edastab sellised muudatused ICCAT sekretariaadile vähemalt 48 päeva enne asjaomasele muudatusele vastavat tegevust.

Artikkel 8

Püügivõimsuse haldamise kava

1. Iga liikmesriigi esitatud püügivõimsuse haldamise kava vastab käesolevas artiklis sätestatud tingimustele.
2. Maksimaalne liikmesriigis registreeritud mõrdade arv ja kalalaevade arv, mis sõidavad asjaomase liikmesriigi lipu all ja võivad püüda, pardal hoida, ümber laadida, transportida või lossida hariliku tuuni, määratakse kindlaks kooskõlas aluslepinguga ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
3. Liikmesriigi lipu all sõitvate kalalaevade maksimaalne arv, mis tegelevad harilikku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, ja nende vastav brutotonnaaž piirdub selle liikmesriigi lipu all sõitvate nende kalalaevade arvu ja brutotonnaažiga, mis püüdsid, hoidsid pardal, laadsid ümber, transportisid või lossisid harilikku tuuni ajavahemikul 1. jaanuarist 2007 kuni 1. juulini 2008. Kõnealust piirangut kohaldatakse kalapüügilaevade puhul püügivahendite tüübi järgi.
4. Laevade puhul, millel on lubatud püüda harilikku tuuni artikli 13 lõikes 2 osutatud erandi alusel, on I lisa sätestatud täiendavad tingimused kalalaevade maksimaalse arvu kindlaks määramiseks.
5. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni püügiga tegeleva liikmesriigi tuunimõrdade maksimaalne arv piirdub nende tuunimõrdade arvuga, millele asjaomane liikmesriik andis püügiloa enne 1. juulit 2008.
6. Erandina lõigetest 3 ja 5 võib liikmesriik aastateks 2015, 2016 ja 2017, kui ta suudab tõendada, et tema laevade püügivõimsus ei võimalda tal oma kvooti täielikult ära kasutada, otsustada lisada artiklis 7 osutatud iga-aastasesse püügikavadesse suurema arvu mõrdasid ja laevu.
7. Erandina lõigetest 3 ja 6 piirab iga liikmesriik aastateks 2015, 2016 ja 2017 oma nende seinerite arvu, millel ei ole õigust püüda harilikku tuuni artikli 13 lõike 2 punktis b osutatud erandi alusel, sellise seinerite arvuni, millele ta andis püügiloa 2013. või 2014. aastal.
8. Püügivõimsuse haldamise kavade koostamisel ja püügivõimsuse arvutamisel võtab iga liikmesriik aluseks alalise uuringute ja statistikakomitee³⁰ 2009. aasta hinnangu

³⁰

Alalise uuringute ja statistikakomitee aruanne 2009, ingliskeelne versioon, lk 128.

kohased laeva ja püügivahendi kohta kehtestatud parimad püügimäärad, mille ICCAT kiitis heaks ICCAT järelevalvekomitee³¹ 2010. aasta istungitevahelisel koosolekul. Pidades silmas kõnealuste püügimäärade iga läbivaatamist, kohaldavad liikmesriigid alati kõige uuemaid ICCAT poolt heaks kiidetud püügimäärasid.

Artikkel 9

Kalakasvanduse majandamiskavad

1. Iga liikmesriigi esitatud kalakasvanduse majandamiskava vastab käesolevas artiklis sätestatud tingimustele.
2. Tuuni kasvatamise ja nuumamise maksimaalne võimsus ja kalakasvandustesse viidava loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalne kogus, mille iga liikmesriik võib eraldada oma kalakasvandustele, määratakse kindlaks kooskõlas aluslepinguga ning kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
3. Liikmesriigi maksimaalne tuunikasvatus- ja nuumamisvõimsus piirdub asjaomase liikmesriigi nende kalakasvanduste võimsusega, mis olid kantud ICCAT kalakasvanduste registrisse või millele oli antud luba ja millest oli ICCAT-le teatatud 1. juulil 2008.
4. Liikmesriigi kalakasvanduste poolt vastuvõetav loodusest püütud hariliku tuuni kogus on piiratud selle liikmesriigi kalakasvanduste poolt ICCATs 2005., 2006., 2007. või 2008. aastal registreeritud koguste tasemega.
5. Iga liikmesriik eraldab oma kalakasvandustele iga-aastase maksimaalse sisendkoguse lõikes 4 osutatud loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalse lubatud sisendkoguse piires.

III PEATÜKK

TEHNILISED MEETMED

1. JAGU

PÜÜGIHOOAJAD

Artikkel 10

Õngejadalaevad, seinerid, pelaagilise püügi traalerid, mõrrad ning sport- ja harrastuskalapüük

1. Hariliku tuuni püük pelaagiliste õngejadapüügiga tegelevate suurte, üle 24meetriste kalapüügilaevadega on lubatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres alates 1. jaanuarist kuni 31. maini, v.a alal, mille koordinaadid on lääne pool

³¹

Järelevalvekomitee istungitevahelise koosoleku aruanne, Madrid, Hispaania – 24.–26. veebruar 2010, punkt 5 ja lisa 4.2 liide 3.

10° läänepikkust ja põhja pool 42° põhjalaiust ning Norra majandusvööndis, kus selline püük on lubatud 1. augustist kuni 31. jaanuarini.

2. Hariliku tuuni püük seinnoodaga on Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres lubatud alates 26. maist kuni 24. juunini, välja arvatud Norra majandusvööndis, kus selline püük on lubatud 25. juunist kuni 31. oktoobrini.
3. Atlandi ookeani idaosas on hariliku tuuni püük pelaagilise püügi traaleritega lubatud 16. juunist kuni 14. oktoobrini.
4. Hariliku tuuni harrastus- ja sportlik püük on Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres lubatud 16. juunist kuni 14. oktoobrini.
5. Hariliku tuuni püük muude kui lõigetes 1–4 ja artiklis 11 osutatud püügivahenditega, sh mõrrad, on lubatud aastaringelt.

Artikkel 11

Söödalaevad ja landipüügilaevad

1. Hariliku tuuni püük Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres söödalaevade ja landipüügilaevadega on lubatud 1. juulist kuni 31. oktoobrini.
2. Tingimusel et kudemiskohtade kaitset ei mõjutata ja et kõnealuste püügipiirkondade püügihooaeg ei ületa nelja kuud, võib iga liikmesriik otsustada kehtestada teistsuguse alguskuupäeva oma lipu all sõitvatele söödalaevadele ja landipüügilaevadele, mis tegutsevad Atlandi ookeani idaosas.
3. Iga liikmesriik märgib artiklis 7 osutatud püügikavas, kas kõnealuse püügi alguskuupäevi ja asjaomaste alade koordinaate on muudetud.

2. JAGU

ALAMMÕÕT, JUHUPÜÜK, KAASPÜÜK

Artikkel 12

Lossimiskohustus

Käesoleva jao sätteid kohaldatakse, ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohaldamist, sealhulgas mis tahes erandit kooskõlas kõnealuse määruse artikli 15 lõikega 2.

Artikkel 13

Alammõõt

1. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres püütava hariliku tuuni alammõõtu on kaal 30 kg või pikkus 115 cm ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni.
2. Erandina lõikest 1 kohaldatakse hariliku tuuni suhtes alammõõtu 8 kg või 75 cm ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni järgmise püügi puhul:

- (a) Atlandi ookeani idaosast söödalaevade ja landipüügilaevadega püütud harilik tuun;
 - (b) Aadria merest kasvatamise eesmärgil püütud harilik tuun;
 - (c) Vahemerest söödalaevadega, õngejadalaevadega ja käsiõngelaevadega rannalähedase värske kalana püütud harilik tuun.
3. Lõikes 2 osutatud erandi suhtes kohaldatavad eritingimused on sätestatud I lisas.
 4. Lõikes 2 osutatud erandi alusel toimuvaks kalapüügiks väljastavad laevadele loa asjaomased liikmesriigid. Asjaomased laevad on kantud artikli 19 lõike 1 punktis a osutatud kalapüügilaevade nimekirja. Selle suhtes kohaldatakse artiklite 19 ja 20 sätteid.

Artikkel 14

Juhupüük

1. Kõigil hariliku tuuni aktiivse püügiga tegelevatel kalapüügilaevadel ja mõrdadel on lubatud juhupüügina püüda maksimaalselt 5 % ulatuses harilikku tuuni, mis kaalub 8–30 kg või mille pikkus ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni on 75–115 cm.
2. Lõikes 1 osutatud 5 % osakaal arvutatakse hariliku tuuni kogusaagi kalade arvu põhjal, mis on laeva pardal või mõrras mis tahes ajal pärast iga püügioperatsiooni.
3. Juhupüügi saak arvatakse kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi kvoodist maha.
4. Hariliku tuuni juhupüügi suhtes kohaldatakse artikleid 23, 28, 29 ja 30.

Artikkel 15

Kaaspüük

1. Iga liikmesriik eraldab hariliku tuuni kaaspüügiks erikvoodi ja teatab selle komisjonile, kui edastab oma püügikava.
2. Harilikku tuuni aktiivselt mittepüüdvatel liidu laevadel ei tohi hariliku tuuni kaaspüügi saak ületada 5 % kogusaagist ei massist ega arvuliselt mis tahes ajal pärast püügioperatsiooni. Kalade arvul põhinevat protsendi arvestust kohaldatakse üksnes ICCAT majandatava tuuni ja tuunilaadsete liikide puhul.
3. Iga liikmesriik arvab kõik surnud kalad maha lõikes 2 osutatud kaaspüügina püütud saagi kvoodist. Liikmesriikide puhul, kellel ei ole hariliku tuuni kvooti, arvatakse asjaomane kaaspüük maha liidu erikvoodist hariliku tuuni kaaspüügi jaoks, mis on kehtestatud vastavalt aluslepingule ning kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.

4. Kui asjaomase kalalaeva või mõrra eest vastutavale liikmesriigile eraldatud kvoot on juba ära kasutatud, tuleb hariliku tuuni püüki vältida. Surnud harilik tuun tuleb lossida ning see konfiskeeritakse ja võetakse asjakohased järelmeetmed. Artikli 27 kohaselt peab iga liikmesriik esitama selliste koguste kohta teabe igal aastal komisjonile, kes edastab selle ICCAT sekretariaadile.
5. Kaaspüügi suhtes kohaldatakse artiklites 25, 28, 29, 30 ja 54 osutatud menetlusi.

3. JAGU

LENNUKITE KASUTAMINE

Artikkel 16

Õhusõidukite kasutamine

Mis tahes õhusõidukite, sealhulgas lennukite, helikopterite või mis tahes liiki mehitamata õhusõidukite kasutamine hariliku tuuni otsimiseks on keelatud.

IV PEATÜKK

SPORTLIK JA HARRASTUSKALAPÜÜK

Artikkel 17

Erikvoot harrastus- ja sportlikuks kalapüügiks

Iga liikmesriik reguleerib harrastus- ja sportlikku kalapüüki, eraldades selliseks püügiks erikvoodi ja teatab selle komisjonile, kui edastab oma püügikava.

Artikkel 18

Harrastus- ja sportlik kalapüük

1. Iga liikmesriik, kellel on hariliku tuuni püügi kvoot, reguleerib harrastus- ja sportlikku kalapüüki, väljastades harrastus- ja sportliku kalapüügiga tegelevatele laevadele kalapüügiload.
2. Harrastus- ja sportlikul kalapüügil ei ole lubatud harilikku tuuni püüda rohkem kui üks kala ühe laeva kohta päevas.
3. Iga harilik tuun, mis lossitakse, peab olema terve kala, lõpusteta ja roogitud.
4. Harrastus- ja sportlikul kalapüügil püütud harilikku tuuni ei tohi turustada.
5. Iga liikmesriik registreerib harrastus- ja sportliku kalapüügi andmed, sh iga hariliku tuuni kaal ja pikkus, ja edastab eelmise aasta andmed komisjonile iga aasta 30. juuniks. Komisjon edastab selle teabe uuringute ja statistikakomiteele.

6. Iga liikmesriik arvestab harrastus- ja sportliku kalapüügi saagi surnud kalad maha kvoodist, mille ta on eraldanud kooskõlas artikli 7 lõikega 1 ja artikliga 17.

V PEATÜKK

KONTROLLIMEETMED

1. JAGU

LAEVADE JA MÕRDADE REGISTRID

Artikkel 19

Laevade registrid

1. Iga liikmesriik esitab komisjonile elektrooniliselt igal aastal üks kuu enne artiklites 10 ja 11 osutatud püügihooaegade algust, kui neid kohaldatakse, muul juhul üks kuu enne loas osutatud ajavahemiku algust järgmised dokumendid:
 - a) nimekiri tema lipu all sõitvatest kalapüügilaevadest, mis võivad kalapüügiloa alusel aktiivselt püüda harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres;
 - b) nimekiri kõigist muudest tema lipu all sõitvatest kalalaevadest, v.a kalapüügilaevad, mis võivad tegutseda hariliku tuuni püügiga seoses Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres.
2. Mõlemad nimekirjad koostatakse vastavas vormis, mis ICCAT on kehtestanud nõutavate andmete ja teabe esitamiseks.
3. Kalendriaasta jooksul võib kalalaev kuuluda mõlemasse lõikes 1 osutatud nimekirja, kuid ei tohi olla mõlemas nimekirjas üheaegselt.
4. Lõike 1 kohased nimekirjad sisaldavad laeva nime ja liidu laevastikuregistri numbrit (CFR) vastavalt komisjoni määruse (EÜ) nr 26/2004³² I lisale.
5. Andmete esitamine tagasiulatuvalt ei ole lubatud. Lõikes 1 osutatud nimekirjades edasiste muudatuste tegemine kalendriaasta jooksul on lubatud üksnes juhul, kui teatatud laeval ei ole võimalik osaleda seaduslikult põhjendatud funktsionaalsetel põhjustel või vääramatu jõu tõttu. Sellisel juhul teavitab asjaomane liikmesriik nimetatud asjaolust viivitamatult komisjoni ning esitab:
 - a) täielikud andmed kalalaeva(de) kohta, mis on kavandatud asendama lõikes 1 osutatud nimekirjas olevat laeva, ning
 - b) põhjaliku aruande asendamise põhjuste kohta ning mis tahes asjakohased täiendavad dokumendid või viited.

³²

Komisjoni määrus (EÜ) nr 26/2004, 30. detsember 2003, ühenduse kalalaevastiku registri kohta (ELT L 5, 9.1.2004, lk 25).

6. Komisjon saadab lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe ICCAT sekretariaati, et see saaks kõnealused laevad lisada hariliku tuuni püügi luba omavate kalapüügilaevade ICCAT registrisse või ICCAT kõigi teiste selliste kalalaevade (v.a kalapüügilaevad) registrisse, mis võivad tegutseda hariliku tuuni püügil.
7. Nõukogu määruse (EÜ) nr 1936/2001³³ artikli 8a lõikeid 2, 6, 7 ja 8 kohaldatakse koos vajalike muudatustega.

Artikkel 20

Laeva kalapüügiluba

1. Ilma et see piiraks artikli 15 kohaldamist, ei anta artikli 19 lõikes 1 osutatud ICCAT registritesse kandmata liidu kalalaevadele luba Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda, pardale jätta, ümber laadida, transportida, üle viia, töödelda ega lossida.
2. Kui individuaalne kvoot loetakse ammendatuks, tühistab lipuliikmesriik hariliku tuuni püügi loa ja annab laevale korralduse suunduda viivitamata tema poolt määratud sadamasse.

Artikkel 21

Tuunipüügiloaga mõrdade register

1. Iga liikmesriik saadab komisjonile iga aasta 15. veebruariks elektrooniliselt nimekirja mõrdadest, millega võib eripüügiloa alusel püüda harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres. Nimekiri peab sisaldama mõrdade nimesid ja registrinumbreid ning see koostatakse sellises vormis, mis ICCAT on kehtestanud nõutavate andmete ja teabe esitamise suunistes.
2. Komisjon saadab kõnealuse nimekirja ICCAT sekretariaati, et see saaks kõnealused tuunimõrrad kanda ICCAT selliste mõrdade registrisse, millega lubatakse püüda harilikku tuuni.
3. ICCAT registrisse kandmata liidu mõrdadega ei tohi Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda ega nendega püütud tuuni pardale jätta, üle viia ega lossida.
4. Määruse (EÜ) nr 1936/2001 artikli 8a lõikeid 2, 4, 6, 7 ja 8 kohaldatakse koos vajalike muudatustega.

Artikkel 22

Ühised püügioperatsioonid

1. Ühised püügioperatsioonid hariliku tuuni püügiks on lubatud ainult asjaomase lipuliikmesriigi või asjaomas(t)e lipuliikmesriigi/-riikide nõusolekul. Püügiloa saamiseks peab iga seiner olema varustatud hariliku tuuni püügiks vajalike vahenditega ja tal peab olema individuaalne kvoot. Ühised püügioperatsioonid teiste konventsiooniosalistega ei ole lubatud.

³³ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1936/2001, 27. september 2011, milles sätestatakse teatavate siirdekalavarude püügi suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed (EÜT L 263, 3.10.2001, lk 1).

2. Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et saada järgmist teavet oma kalalaevadelt, kes taotleavad luba võtta osa ühisest püügioperatsioonist:
 - a) kestus;
 - b) püügioperatsioonis osalevate ettevõtjate andmed;
 - c) laevade individuaalsed kvoodid;
 - d) püütud saagi laevade vahel jaotamise süsteem ning
 - e) teave sihtkohaks olevate kalakasvanduste kohta.
3. Vähemalt 15 päeva enne ühisoperatsiooni algust edastab iga liikmesriik lõikes 2 osutatud teabe komisjonile VI lisas sätestatud vormis. Komisjon edastab selle teabe ICCAT sekretariaadile ja teiste ühisoperatsioonis osalenud laevade lipuriikidele vähemalt kümme päeva enne operatsiooni algust.
4. Vääramatu jõu korral ei kohaldata lõikes 3 sätestatud tähtaegu lõike 2 punkti e kohaselt nõutava teabe suhtes. Sellisel juhul võivad liikmesriigid edastada komisjonile selle teabe ajakohastatuna niipea kui võimalik, lisades vääramatu jõu moodustava sündmuste kirjelduse. Komisjon edastab kõnealuse teabe ICCAT sekretariaadile.

2. JAGU **SAAK**

Artikkel 23

Dokumenteerimisnõuded

1. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 14, 15, 23 ja 24 sätete järgimisele kannab liidu kalapüügilaeva kapten püügipäevikusse II lisa A-osas loetletud teabe (kui seda kohaldatakse).
2. Puksiiride, abilaevade ja töötlemislaevade kaptenid registreerivad oma tegevuse vastavalt II lisa B-, C- ja D-osas sätestatud nõuetele.

Artikkel 24

Kapteni ja mõrra käitaja edastatav püügiaruanne

1. Hariliku tuuni aktiivse püügiga tegeleva kalapüügilaeva kapten saadab lipuliikmesriigi asutustele iga päev püügipäeviku teabe, sealhulgas ICCAT registri number, laeva nimi, loa algus- ja lõppkuupäev, püügikuupäev, kellaaeg, koht (laius- ja pikkuskraad) ja konventsioonilal püütud hariliku tuuni kaal ja arv. Ta edastab sellise teabe elektrooniliselt V lisas sätestatud vormis kogu ajavahemiku vältel, mil laeval on luba püüda harilikku tuuni.
2. Seineri kapten koostab lõikes 1 osutatud igapäevase aruande püügitegevuse kohta iga püügioperatsiooni alusel, sealhulgas ka nende kohta, mille saak oli null.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud aruanded edastab seineri või üle 24 meetri pikkuse laeva käitaja oma lipuliikmesriigi ametiasutusele iga päev hiljemalt kell 9.00 Greenwichi aja järgi eelmise päeva kohta ja muude laevade puhul hiljemalt esmaspäeva keskööl eelmise nädala kohta, mis lõppes pühapäeva keskööl Greenwichi aja järgi.
4. Hariliku tuuni aktiivseks püügiks kasutatava mõrra käitaja saadab iga päeva kohta püügiaruande, kus on märgitud ICCAT registri number, kuupäev, kellaaeg, saak (kalade arv ja kaal), sealhulgas ka siis, kui saak oli null. Ta edastab selle teabe 48 tunni jooksul elektrooniliselt V lisas sätestatud vormis oma liikmesriigi ametiasutusele kogu ajavahemiku vältel, mil tal on lubatud püüda harilikku tuuni.
5. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, millega kehtestatakse lõigete 1–4 kohase laevade ja mõrdadega seotud tegevuse registreerimise ja sellest teatamise üksikasjalikud eeskirjad. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu võtab komisjon kooskõlas artikli 59 lõikes 3 osutatud menetlusega vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid.

Artikkel 25

Liikmesriikide edastatavad iganädalased ja igakuised püügiaruanded

1. Iga liikmesriik edastab pärast artiklis 24 osutatud püügiaruannete kättesaamist need viivitamata elektrooniliselt komisjonile ning edastab komisjonile viivitamata kõigi kalapüügilaevade ja mõrdade iganädalased püügiaruanded V lisas sätestatud vormis. Komisjon edastab selle teabe ICCAT sekretariaadile igal nädalal vastavas vormis, mille ICCAT on kehtestanud nõutavate andmete ja teabe esitamise suunistes.
2. Iga liikmesriik teatab enne iga kuu 15. kuupäeva komisjonile Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres püütud hariliku tuuni kogused, mis on eelmise kuu jooksul tema lipu all sõitvate laevade või selles liikmesriigis registreeritud mõrdadega püütud, lossitud, ümberlaaditud või sumpadesse paigutatud. Esitatud teave peab olema liigitatud püügivahendite kaupa, sh kaaspüük, harrastus- ja sportlik püük ning nullpüük (st et saaki ei saadud). Komisjon edastab kõnealuse teabe viivitamata ICCAT sekretariaadile.

Artikkel 26

Teave kvootide ammendumise kohta

1. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 34 sätestatule teavitab iga liikmesriik komisjoni, kui käesoleva määruse artiklites 10 ja 11 osutatud püügivahendite rühmale eraldatud kvoodist on ammendatud 80 %.
2. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 35 sätestatule teavitab iga liikmesriik komisjoni, kui käesoleva määruse artiklites 10 ja 11 osutatud püügivahendite rühmale või ühisele püügioperatsioonile või seinerile eraldatud kvoot on ammendatud.

3. Lõikes 2 osutatud teabele lisatakse ametlikud dokumendid, mis tõendavad liikmesriigi antud korraldust laevastikule, püügivahendite rühmale, ühisele püügioperatsioonile või individuaalse kvoodiga laevadele püük lõpetada või sadamasse tagasi pöörduda, sealhulgas märgitakse selgelt keelu alguse kuupäev ja kellaaeg.

Artikkel 27

Liikmesriikide iga-aastane saagiaruanne

1. Iga aasta 15. märtsiks edastab iga liikmesriik komisjonile üksikasjaliku teabe hariliku tuuni saagi kohta Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres eelmisel kalandusaastal. Kõnealune teave hõlmab järgmist:
 - a) iga kalapüügilaeva nimi ja ICCAT number;
 - b) iga kalapüügilaeva loa kehtimisaeg;
 - c) iga kalapüügilaeva kogusaak, sealhulgas ka siis, kui saak oli null loa (lubade) kogu kehtimisaja vältel;
 - d) iga kalapüügilaeva püügipäevade koguarv, mil püüti Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, loa (lubade) kogu kehtimisaja vältel; ning
 - e) kogusaak väljaspool loa kehtivusaega (kaaspüük), sealhulgas juhul, kui püük oli null.
2. Laevadel, millel ei ole lubatud aktiivselt püüda Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni, kuid mis on püüdnud harilikku tuuni kaaspüügina, tuleb esitada komisjonile samal, lõikes 1 osutatud kuupäeval asjakohane teave, mis hõlmab järgmist:
 - a) laeva nimi ja ICCAT number või riiklik registrinumber, juhul kui see ei ole ICCATs registreeritud; ning
 - b) hariliku tuuni kogusaak.
3. Iga liikmesriik edastab komisjonile mis tahes teabe lõigetega 1 ja 2 hõlmamata laevade kohta, mille kohta teatakse või oletatakse, et need on püüdnud harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres.
4. Komisjon edastab ICCAT sekretariaadile vastavalt lõigetele 1, 2 ja 3 saadud teabe.

3. JAGU

LOSSIMINE JA ÜMBERLAADIMINE

Artikkel 28

Määratud sadamad

1. Iga liikmesriik määrab sadamad või rannikulähedased kohad (määratud sadamad), kus tohib harilikku tuuni lossida või ümber laadida.
2. Selleks et sadama saaks nimetada määratud sadamaks, määrab sadamaliikmesriik kindlaks lubatud lossimis- ja ümberlaadimisajad ja -kohad.
3. Iga aasta 15. veebruariks edastab iga liikmesriik määratud sadamate nimekirja komisjonile, kes edastab selle teabe ICCAT sekretariaadile.
4. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres püütud hariliku tuuni mis tahes koguste lossimine või ümberlaadimine kalalaevadelt on keelatud mujal kui konventsiooniosaliste ja liikmesriikide poolt määratud sadamates või rannikulähedastes kohtades vastavalt lõigetele 1 ja 2.

Artikkel 29

Lossimine

1. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklit 17 kohaldatakse liidu kalalaevade kaptenite suhtes, kelle üle 12 meetri pikkused laevad on lisatud artiklis 19 osutatud ICCAT nimekirja püügiloaga laevadest. Käesoleva määruse artikli 17 kohane saabumise eelteatis saadetakse selle liikmesriigi (sealhulgas lipuliikmesriigi) või konventsiooniosalise pädevale asutusele, kelle sadamat või lossimisrajatist nad soovivad kasutada.
2. Artiklis 19 osutatud selliste alla 12 meetri pikkuste liidu kalalaevade, mis on loetletud ICCAT nimekirjas, kaptenid peavad vähemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse saabumise aega edastama selle liikmesriigi (sealhulgas lipuliikmesriigi) pädevale asutusele või konventsiooniosalisele, kelle sadamat või lossimisrajatist nad soovivad kasutada, järgmise teabe:
 - a) eeldatav saabumisaeg;
 - b) pardale jäetud hariliku tuuni hinnanguline kogus; ning
 - c) teave geograafilise piirkonna kohta, kus saak püüti.
3. Kui liikmesriigid kohaldavad lõigete 1 ja 2 kohase teatise suhtes määruse (EL) nr 404/2011 artikli 80 lõiget 3, võib pardale jäetud hariliku tuuni hinnangulise koguse teatada kokkulepitud ajal enne saabumist.
4. Sadamaliikmesriigi ametiasutused registreerivad kõik jooksva aastal saadud eelteatised.
5. Sadamaliikmesriigi asjakohased kontrolliasutused kontrollivad kõiki lossimisi ja teatavat osa kontrollitakse riskihindamise süsteemi põhjal, milles võetakse arvesse kvooti, laevastiku suurust ja püügikoormust. Selle kontrollisüsteemi üksikasjad, mille liikmesriik on vastu võtnud, esitatakse üksikasjalikult artiklis 51 osutatud igaaastases inspekteerimiskavas. Seda kontrollisüsteemi kohaldatakse ka kalakasvanduses saagi kogumise suhtes.

6. Sadamaliikmesriigi ametiasutused saadavad 48 tunni jooksul pärast lossimise lõppu teate lossimise kohta kalalaeva lipuriigi ametiasutusele.
7. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 23 lõikele 1 esitab liidu kalapüügilaeva kapten (olenemata laeva pikkusest) pärast iga püügiretke lossimisdeklaratsiooni:
 - a) lipuliikmesriigi pädevatele asutustele
 - b) ja asjaomase sadamaliikmesriigi või konventsiooniosalise pädevatele asutustele, kui lossimine on aset leidnud mõne teise liikmesriigi sadamas.
8. Kõik lossitud kogused kaalutakse.

Artikkel 30

Ümberlaadimine

1. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklist 20 on hariliku tuuni merel ümberlaadimine Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres igal juhul keelatud.
2. Kalalaevad võivad püütud harilikku tuuni lossida ainult määratud sadamates vastavalt artiklis 28 sätestatud tingimustele.
3. Sadamaliikmesriik tagab täieliku kontrolli kõigil ümberlaadimisaegadel ning kõigis ümberlaadimiskohtades.
4. Enne mis tahes sadamasse sisenemist esitab vastuvõtva kalalaeva kapten või esindaja vähemalt 48 tundi enne eeldatavat saabumisaega selle riigi pädevale ametiasutusele, mille sadamat ta kasutada soovib, järgmise teabe:
 - a) eeldatav saabumiskuupäev ja -sadam;
 - b) pardale jäetud hariliku tuuni hinnanguline kogus ja teave piirkonna kohta, kus see püüti;
 - c) ümberlaadiva kalalaeva nimi ja number ICCAT hariliku tuuni püügi luba omavate kalapüügilaevade registris või ICCAT muude selliste kalalaevade registris, kes võivad tegutseda seoses hariliku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres;
 - d) vastuvõtva kalalaeva nimi ja number ICCAT hariliku tuuni püügi luba omavate kalapüügilaevade registris või ICCAT muude selliste kalalaevade registris, kes võivad tegutseda seoses hariliku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres; ning
 - e) ümberlaaditava hariliku tuuni saak tonnides ja püügi geograafiline piirkond.
5. Kalalaevad ei tohi midagi ümber laadida ilma oma lipuriigi eelneva loata.
6. Ümberlaadiva kalalaeva kapten esitab enne ümberlaadimise alustamist oma lipuriigile järgmise teabe:
 - a) ümberlaaditava hariliku tuuni kogus;

- b) ümberlaadimise kuupäev ja sadam;
 - c) vastuvõtva kalalaeva nimi, registrinumber ja lipuriik ning laeva number ICCAT hariliku tuuni püügi luba omavate kalapüügilaevade registris või ICCAT muude selliste kalalaevade registris, kes võivad tegutseda hariliku tuuni püügiga seoses Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres ning
 - d) geograafiline piirkond, kus harilik tuun püüti.
7. Liikmesriigi ametiasutused kontrollivad määratud sadamas kõiki ümberlaadimisi. Liikmesriigi määratud asutus teeb järgmist:
- a) inspekteerib vastuvõtvat laeva pärast sadamasse saabumist ning kontrollib ümberlaaditud kaupa ja vastavaid dokumente;
 - b) saadab viie päeva jooksul pärast ümberlaadimist teate ümberlaadimise kohta ümberlaadiva laeva lipuriigi pädevale ametiasutusele.
8. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklitest 21 ja 22 täidavad liidu kalalaevade kaptenid (olenemata laeva pikkusest) ICCAT ümberlaadimisdeklaratsiooni ja saadavad selle oma lipuliikmesriigi pädevatele ametiasutustele. Deklaratsioon esitatakse hiljemalt 48 tundi pärast sadamas toimunud ümberlaadimist vastavalt III lisas kehtestatud vormile.

4. JAGU

ÜLEVIIMISTOIMINGUD

Artikkel 31

Üleviimisluba

1. Enne üleviimistoimingute alustamist saadab kalapüügilaeva kapten või selle mõrra või kalakasvanduse käitaja, kust kala üle viiakse, oma liikmesriigi pädevale asutusele üleviimise eelteatise järgmiste andmetega:
- a) kalapüügilaeva, puksiiri, kalakasvanduse või mõrra nimi ja ICCAT registrinumber;
 - b) eeldatav üleviimisaeg;
 - c) üleviidava hariliku tuuni hinnanguline kogus;
 - d) teave üleviimise koha kohta (pikkus- ja laiuskraad) ning identifitseeritavad sumpade numbrid;
 - e) vastuvõtva puksiirlaeva nimi, veetavate sumpade arv ja kui on, siis ICCAT registrinumber;
 - f) hariliku tuuni sihtkohaks olev sadam, kalakasvandus või sump.

2. Sel eesmärgil määratakse igale sumbale kordumatu sumbanumber. Numbrid antakse kordumatus numbrisüsteemis, mis koosneb vähemalt puksiiri lipuriigi kolmetähelisest koodist, millele järgneb kolm numbrit.
3. Kalalaevad, kalakasvandused või mõrrad ei tohi midagi üle viia ilma oma lipuriigi eelneva loata. Vastutava liikmesriigi ametiasutus otsustab iga üleviimise puhul eraldi, kas anda selleks luba või mitte. Selleks määratakse igale üleviimistoimingule kordumatu identifitseerimisnumber ja edastatakse see vastavalt kalalaeva kaptenile või tuunimõrra või kalakasvanduse käitajale. Juhul kui luba antakse, koosneb see number liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neljast numbrist, mis tähistavad aastat, ning kolmest luba tähistavast tähest AUT (autoriseerimine), millele järgnevad järjenumbrid. Kui loa andmisest keeldutakse, koosneb see number liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neljast numbrist, mis tähistavad aastat, ning kolmest tähest NEG (luba ei antud), millele järgnevad järjenumbrid.
4. Juhul kui kala sureb üleviimise ajal, toimivad vastutav liikmesriik ja üleviimisega tegelevad käitajad vastavalt XII lisa sätetele.
5. Kalapüügilaeva, puksiirlaeva, kalakasvanduse või mõrra eest vastutav liikmesriik annab loa üleviimiseks või keeldub loa andmisest 48 tunni jooksul pärast üleviimise eelteatise esitamist.
6. Vastutava liikmesriigi antud üleviimisluba ei mõjuta loa andmist sumpadesse paigutamiseks.

Artikkel 32

Üleviimisloa andmisest keeldumine

1. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik ei anna üleviimiseks luba, kui ta üleviimise eelteatise saamisel leiab, et:
 - a) kalapüügilaeval või mõrral, mille püütud kalast teatatakse, ei ole piisavalt kvooti;
 - b) kalapüügilaeva või mõrra käitaja ei ole kogusest nõuetekohaselt teatanud või ei ole tal lubatud seda sump panna, või seda kogust ei ole võetud arvesse eraldatud kvoodi kasutamisel;
 - c) kalapüügilaeval või mõrral, mille puhul püütud kalast teatatakse, ei ole luba püüda harilikku tuuni. või
 - d) üleviidavat kala deklaratsiooni kohaselt vastuvõttev puksiirlaev ei ole registreeritud artikli 19 lõike 1 punktis b osutatud ICCAT kõigi teiste selliste kalalaevade (v.a kalapüügilaevad) registris, mis võivad tegutseda hariliku tuuni püügil, või ei ole varustatud laevaseiresüsteemiga (VMS).
2. Kui üleviimiseks ei anta luba, siis:
 - a) annab kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik korralduse kala vettelaskmiseks kalalaeva kaptenile või vastavalt mõrra või kalakasvanduse

käitajale ja teatab neile, et üleviimine ei ole lubatud ja kala tuleb merre tagasi lasta;

- b) laseb kalapüügilaeva kapten või vastavalt kalakasvanduse või mõrra käitaja kala merre tagasi;
- c) hariliku tuuni vabakslaskmisel järgitakse XI lisas sätestatud korda.

Artikkel 33

Jälgimine videokaamera abil

1. Hariliku tuuni üleviimisel tagab kalapüügilaeva või seineri kapten, kalakasvanduse või tuunimõrra käitaja, et üleviimistoimingud salvestatakse veealuse videokaameraga, et kontrollida üleviidadavate kalade arvu. Videosalvestise miinimumstandardid ja menetlused peavad olema kooskõlas IX lisaga.
2. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on ICCAT inspektoritele ja piirkondlikele vaatlejatele kättesaadavad.
3. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on liidu inspektoritele ja riiklikele vaatlejatele kättesaadavad.
4. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik võtab vajalikud meetmed videosalvestise originaali asendamise, töötlemise või salvestisega manipuleerimise vältimiseks.

Artikkel 34

ICCAT piirkondlike vaatlejate tehtav kontroll ning uurimise algatamine ja läbiviimine

1. Artiklis 49 ja VII lisas osutatud ICCAT piirkondliku vaatlusprogrammi vaatleja, kes asub kalapüügilaeva pardal või mõrra juures, registreerib sooritatud üleviimistoimingud ja teatab neist, jälgib üleviidadavat saaki ja määrab hinnanguliselt selle koguse ning kontrollib artiklis 31 osutatud eelnevasse üleviimisloasse ja artiklis 36 osutatud ICCAT üleviimisdeklaratsiooni tehtud sissekandeid.
2. Juhul kui ICCAT piirkondliku vaatleja hinnangul erineb saagi suurus arvuliselt enam kui 10 % võrra asjakohaste kontrolliasutuste ja/või asjaomase kalapüügilaeva kapteni või mõrra käitaja esindaja hinnangust, või kui videosalvestis on ebapiisava kvaliteedi või selgusega sellise hinnangu andmiseks, algatab kalapüügilaeva, kalakasvanduse või mõrra eest vastutav liikmesriik uurimise, mis tuleb lõpetada enne saagi sumpadesse paigutamist kalakasvanduses või igal juhul 96 tunni jooksul pärast selle algatamist. Kuni kõnealuse uurimise tulemuste selgumiseni ei anta luba kala sumpadesse paigutamiseks ega valideerita hariliku tuuni püügidokumendil saaki käsitlevat osa.
3. Juhul kui videosalvestise kvaliteet või selgus ei ole piisav kalade arvu hindamiseks, siis võib käitaja nõuda laeva lipuriigi, mõrra või kalakasvanduse eest vastutava riigi ametiasutustelt, et viidaks läbi uus üleviimistoiming ja esitatakse ICCAT piirkondlikule vaatlejale vastav videosalvestis.

4. Ilma et see piiraks inspektori poolt tehtavat kontrolli, allkirjastavad ICCAT piirkondlikud vaatlejad ICCAT üleviimisdeklaratsiooni ainult juhul, kui nende tähelepanekud on kooskõlas ICCAT kaitse- ja majandamismeetmetega ning kui üleviimisdeklaratsioonis sisalduv teave on kooskõlas nende märkustega ja artikli 33 lõike 1 kohase videosalvestisega. Nad allkirjastavad deklaratsiooni, lisades selgelt loetavalt oma nime ja ICCAT numbri.
5. ICCAT piirkondlikud vaatlejad kontrollivad ka seda, et ICCAT üleviimisdeklaratsioon edastataks puksiirlaeva kaptenile või kalakasvandusele või mõrra käitaja esindajale.

Artikkel 35

Sumpadesse paigutatava hariliku tuuni kaalu ja arvu hindamise meetmed

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et uurida meetodeid, mis aitaksid paremini hinnata hariliku tuuni kaalu ja arvu püüdmise ja sumpadesse paigutamise hetkel. Liikmesriik esitab võetud meetmete tulemused iga aasta 22. augustiks komisjonile, kes edastab need aruanded alalisele uuringute ja statistikakomiteele.

Artikkel 36

Üleviimisdeklaratsioon

1. Kalapüügi- või puksiirlaeva kapten, tuunimõrra või kalakasvanduse käitaja täidab ICCAT üleviimisdeklaratsiooni vastavalt IV lisas kehtestatud vormile ja edastab selle oma liikmesriigi pädevale asutusele üleviimistoimingute lõpetamisel.
2. Üleviimisdeklaratsiooni vormid nummerdab selle laeva, kalakasvanduse või mõrra eest vastutava liikmesriigi pädev asutus, kust kala üle viidi. Numeratsioonisüsteem koosneb liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neile järgnevast neljast numbrist, mis tähistavad aastat, ning kolmekohalisest järjenumbrist, millele järgnevad tähed ITD (MS-20**/xxx/ITD).
3. Üleviimisdeklaratsiooni originaal peab olema üleviidava kalaga kaasas. Deklaratsiooni koopia jääb hoiule asjaomase kalapüügilaeva kapteni, mõrra käitaja, puksiirlaeva kapteni või kalakasvanduse käitaja kätte.
4. Üleviimist teostavate laevade (sh puksiiride) kaptenid teatavad oma tegevusest vastavalt II lisas sätestatud nõuetele.

Artikkel 37

Rakendusaktid

Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad artiklites 31 kuni 36 osutatud üleviimisteks. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu võtab komisjon kooskõlas artikli 59 lõikes 3 osutatud menetlusega vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid.

5. JAGU

SUMPADESSE PAIGUTAMINE

Artikkel 38

Sumpa paigutamise luba

1. Enne sumpadesse paigutamise algust on keelatud transpordisumpade ankurdamine lähemale kui 0,5 meremiili kalakasvandusrajatisest.
2. Enne sumpa paigutamist teatab kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi pädev asutus kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavale riigile või konventsiooniosalisele kõnealuse laeva või mõrra püütud kogustest ja palub sumpadesse paigutamise luba.
3. Sumpadesse paigutamist ei alustata ilma eelneva loata, mille annab
 - a) kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav konventsiooniosaline või liikmesriik, või
 - b) kalakasvanduse eest vastutav konventsiooniosaline või liikmesriik, kui asjaomased liikmesriigid või konventsiooniosalised on selles kokku leppinud.
4. Kalapüügilaeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline annab sumpadesse paigutamise loa või vajaduse korral keeldub selle andmisest ühe tööpäeva jooksul pärast taotluse ja lõikes 2 osutatud teabe saamist. Kui ühe tööpäeva jooksul vastust ei saada, võib kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik anda sumpadesse paigutamise loa.
5. Harilik tuun paigutatakse sumpadesse enne 15. augustit, v.a juhul kui kala vastuvõtva kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline esitab mõjuvad põhjused. Nimetatud põhjused esitatakse koos sumpadesse paigutamise aruandega.

Artikkel 39

Sumpadesse paigutamise loa andmisest keeldumine

1. Kalapüügilaeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik keeldub vajaduse korral sumpadesse paigutamise loa andmisest, kui ta on pärast artikli 38 lõikes 2 osutatud andmete kättesaamist arvamusel, et:
 - a) kalapüügilaeval või mõrral, mille puhul püütud kalast teatatakse, ei olnud sumpadesse paigutatud hariliku tuuni jaoks piisavalt kvooti;
 - b) kalapüügilaev või mõrd ei ole püütud kogusest nõuetekohaselt teatanud või seda ei ole arvesse võetud kohaldatava kvoodi arvutamisel;
 - c) kalapüügilaeval või mõrral, mille puhul püütud kalast teatatakse, ei ole luba püüda harilikku tuuni.

2. Kui sumpadesse paigutamise luba ei anta, siis nõuab kalapüügilaeva eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline, kalakasvanduse eest vastutavalt liikmesriigilt või konventsiooniosaliselt, et see annaks välja vabaks laskmise korralduse ja et saak ära võetaks ja kalad vabaks lastaks.
3. Pärast vabastamiskorralduse saamist tegutseb kalakasvanduse käitaja vabastamisega vastavalt XI lisa sätetele.

Artikkel 40

Hariliku tuuni püügi dokumenteerimine

Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik keelab paigutada kasvatamise eesmärgil sumpadesse harilikku tuuni, millega ei ole kaasas ICCAT poolt nõutavaid dokumente kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 640/2010³⁴. Dokumendid peavad olema täpsed, täielikud ning kinnitatud ja valideeritud kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava konventsiooniosalise või liikmesriigi asutuste poolt.

Artikkel 41

Kontrollimine

Kalakasvanduse eest vastutavad liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed iga sumpadesse paigutamise kontrollimiseks kalakasvanduses.

Artikkel 42

Jälgimine videokaamera abil

1. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et sumpadesse paigutamine salvestatakse veealuse videokaameraga. Iga sumpadesse paigutamise kohta tehakse videosalvestus vastavalt IX lisale.
2. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on ICCAT inspektoritele ja piirkondlikele vaatlejatele kättesaadavad.
3. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on liidu inspektoritele ja riiklikele vaatlejatele kättesaadavad.
4. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik võtab vajalikud meetmed videosalvestise originaali asendamise, töötlemise või salvestisega manipuleerimise vältimiseks.

Artikkel 43

Uurimiste algatamine ja läbiviimine

1. Kui hariliku tuuni keskmine kaal või arv erineb ICCAT piirkondliku vaatleja hinnangul enam kui 10 % võrra asjaomase liikmesriigi kontrolliasutuse või

³⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 640/2010, 7. juuli 2010, millega kehtestatakse hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) püügi dokumenteerimise programm ning muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1984/2003 (ELT L 194, 24.7.2010, lk 1).

kalakasvanduse käitaja hinnangust, algatab kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik koostöös kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigiga uurimise.

2. Kuni kõnealuse uurimise tulemuste selgumiseni ei ole lubatud saaki koguda ega valideerida hariliku tuuni püügidokumendi kalakasvanduse osa.
3. Kalakasvanduse, kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavad liikmesriigid, kes teostavad uurimist, võivad kasutada nende kasutuses olevat muud teavet, sealhulgas artiklis 44 osutatud programmide tulemusi uurimise lõpuleviimiseks.

Artikkel 44

Meetmed ja programmid sumpadesse paigutatava hariliku tuuni kaalu ja arvu hindamiseks

1. Liikmesriigid võtavad artiklis 35 osutatud vajalikud meetmed.
2. Stereoskoopiliste kaamerate süsteeme kasutatav programm või sama täpsusastmega alternatiivne tehnika registreerib 100 % sumpadesse paigutamistest, et täpsustada kalade arv ja kaal iga kord, kui kalu sumpa paigutatakse.
3. Kõnealuse programmi rakendamisel järgitakse X lisas sätestatud korda.
4. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik edastab kõnealuse programmi tulemused laeva või mõrra eest vastutava liikmesriigile ja komisjonile vastavalt X.B lisale. Komisjon edastab selle ICCAT sekretariaadile, edastamiseks ICCAT piirkondlikule vaatlajale.
5. Kui programmi tulemused näitavad, et sumpadesse paigutatud hariliku tuuni kogused erinevad kogustest, mille püügist või üleviimisest on teatatud, algatab kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik koostöös kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigiga uurimise. Kui uurimist ei lõpetata kümne tööpäeva jooksul pärast lõikes 4 osutatud tulemuste edastamist või kui uurimise tulemus näitab, et hariliku tuuni arv või keskmine kaal erineb kogustest, mille püügist või üleviimisest on teatatud, siis annab konventsiooniosalise lipuriigi või kalapüügilaeva eest vastutava liikmesriigi ametiasutus korralduse üleliigsed kogused vastavalt XI lisas sätestatud korrale vabaks lasta.
6. X.B.3 lisas sätestatud menetluste kohaselt ja pärast vabaks laskmist, kui seda kohaldatakse, kasutatakse programmi kohaselt saadud koguseid selleks, et:
 - a) määrata kindlaks lõplikud kogused, mis tuleb riigi kvoodist maha arvata
 - b) märkida need numbrid sumpadesse paigutamise deklaratsiooni ja hariliku tuuni püügidokumendi asjakohastesse osadesse.
7. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab nende programmide tulemused iga aasta 30. augustiks komisjonile, kes edastab need aruanded alalisele uuringute ja statistikakomiteele.
8. Elusat harilikku tuuni ei viida üle ühest kasvatussumbast teise kasvatussumpa ilma kalakasvanduse eest vastutava riigi kontrolliasutuste loa ja kohaloluta.

9. Kui lõikes 5 ja artiklis 43 osutatud erinevus nende hariliku tuuni koguste vahel, mille püügist laevaga/mõrraga on teatatud, ning kontrollkaameratega kindlaks tehtud koguste vahel, on üle 10 %, on tegemist laeva/mõrra võimaliku nõuetele mittevastavusega ning liikmesriik võtab vajalikud meetmed asjakohase järeelmeetme tagamiseks.

Artikkel 45

Sumpadesse paigutamise aruanne

1. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab pärast sumpadesse paigutamise lõpetamist ühe nädala jooksul lisas X.B sätestatud andmeid sisaldava sumpadesse paigutamise aruande sellele liikmesriigile, kelle laevad või mõrrad asjaomase hariliku tuuni püüdsid, ja komisjonile. Nimetatud aruanne sisaldab ka määruse (EÜ) nr 1936/2001 artiklis 4b ja Ia lisas osutatud sumpadesse paigutamise deklaratsioonis sisalduvat teavet. Komisjon edastab kõnealuse aruande ICCAT sekretariaadile.
2. Lõike 1 kohaldamisel ei loeta sumpadesse paigutamist lõpetatuks, kuni ei ole lõpule viidud mis tahes algatatud uurimine ja vajaduse korral nõutud vabakslaskmise toimingud.

Artikkel 46

Rakendusaktid

Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad artiklites 38 kuni 45 osutatud üleviimisteks. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu võtab komisjon kooskõlas artikli 59 lõikes 3 osutatud menetlusega vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid.

6. JAGU

SEIRE JA JÄRELEVALVE

Artikkel 47

Laevaseiresüsteem

1. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 9 lõikest 2 tulenevaid kohustusi seoses laevaseireseadmega kohaldatakse kõigi puksiiride suhtes, mis on kantud artikli 19 lõikes 6 osutatud ICCAT laevaregistrisse, olenemata nende pikkusest.
2. Üle 15 meetri pikkune laev, mis on kantud käesoleva määruse artikli 19 lõike 1 punktis a osutatud ICCAT kalapüügilaevade registrisse või artikli 19 lõike 1 punktis b osutatud ICCAT muude laevade registrisse, alustab laevaseiresüsteemi andmete edastamist ICCAT-le vähemalt 15 päeva enne püügihooaja algust ning jätkab nende edastamist vähemalt 15 päeva pärast püügihooaja lõppu, v.a juhul, kui komisjonile saadetakse eelnevalt taotlus laeva kõrvaldamiseks ICCAT registrist.

3. Kontrolli eesmärgil ei katkestata laevaseiresüsteemi andmete edastamist hariliku tuuni püügi luba omavalt kalapüügilaevalt ka sadamas viibimise ajal, v.a juhul, kui toimib süsteem laeva sadamasse saabumise ja sealt lahkumise registreerimiseks.
4. Liikmesriigid tagavad, et nende kalapüügi seirekeskused edastavad oma lipu all sõitvatelt laevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated komisjonile ja komisjoni määratud asutusele reaalajas ja formaati „https data feed” kasutades. Komisjon edastab need teated viivitamata elektrooniliselt ICCAT sekretariaadile.
5. Liikmesriigid tagavad, et
 - a) nende lipu all sõitvatelt kalalaevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated edastatakse komisjonile vähemalt iga kahe tunni tagant, kui need tegutsevad Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres;
 - b) laevaseiresüsteemi tehnilise rikke korral edastavad lipuriigi kalapüügi seirekeskused komisjonile nende lipu all sõitvatelt laevadelt määruse (EL) nr 404/2011 artikli 24 lõike 1 kohaselt saadud teated 24 tunni jooksul pärast vastuvõtmist;
 - c) komisjonile edastatud teated nummerdatakse järjestikku (kordumatu tunnusega), et vältida dubleerimist;
 - d) komisjonile edastatud teated on kooskõlas määruse (EL) nr 404/2011 artikli 24 lõikega 3.
6. Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada kõigi tema inspekteerimislaevadele kättesaadavaks tehtud teadete konfidentsiaalne käsitlemine ja et nende kasutus piirduks inspekteerimistoimingutega merel.

Artikkel 48

Riiklik vaatlusprogramm

1. Liikmesriik tagab oma kalapüügilaevadel, mis püüavad harilikku tuuni, riikliku vaatleja kohaloleku vähemalt järgmises ulatuses:
 - a) 20 % pelaagilise püügi traaleritest (pikkusega üle 15 m);
 - b) 20 % õngejadalaevadest (pikkusega üle 15 m);
 - c) 20 % söödalaevadest (pikkusega üle 15 m);
 - d) 100 % puksiiridest;
 - e) 100 % sumpadest saagi kogumisel.
2. Liikmesriigid annavad riiklikule vaatlejale välja ametliku identifitseerimisdokumendi.
3. Riikliku vaatleja ülesanded on järgmised:
 - a) jälgida laevade ja mõrdade vastavust käesolevale määrusele;

- b) dokumenteerida kalastustegevus ja koostada selle kohta aruanne, mis sisaldab järgmist:
 - i) püütud kogus (sh kaaspüük), mis hõlmab ka liigilist jaotust, nagu pardale jäetud või elavalt või surnult vette tagasi heidetud kala;
 - ii) püügipiirkond pikkus- ja laiuskraadi järgi;
 - iii) püügikoormuse mõõtühik (nt võrkude arv, õngekonksude arv jne) vastavalt ICCAT erinevate püügivahendite käsiraamatule;
 - iv) püügi kuupäev;
 - c) vaadelda ja hinnata saagi koguseid ning kontrollida püügipäevikusse tehtud kandeid;
 - d) teha kindlaks ja märkida üles laevad, mis võivad tegeleda kalapüügiga, mis on vastuolus ICCAT kaitsemeetmetega.
4. Lisaks sellele teeb riiklik vaatleja teadustööd, kogudes näiteks ICCAT taotlusel ICCAT poolt määratletud II ülesande andmeid alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal.
5. Seoses lõigete 1–4 rakendamisega teeb iga liikmesriik ka järgmist:
- a) tagab riiklike vaatlejate ajutise ja ruumilise esindatuse oma laevadel ja mõrdade juures, tagamaks, et komisjon saab usaldusväärsed ja nõuetekohased andmed ja teabe saagi, püügivõimsuse ning muude teaduslike ja haldusaspektide kohta, võttes arvesse laevastiku ja püügi iseloomu;
 - b) tagab usaldusväärsed andmete kogumise protokollid;
 - c) tagab riiklike vaatlejate asjakohase koolituse ja atesteerimise enne määramist;
 - d) tagab konventsioonialas kala püüdvate laevade ja mõrdade minimaalse häirimise, niivõrd kui see on võimalik.
6. Liikmesriigi vaatlejaprogrammi raames kogutud andmed ja teave esitatakse komisjonile iga aasta 15. juuliks. Komisjon edastab need andmed ja selle teabe alalisele uuringute ja statistikakomiteele ja ICCAT sekretariaadile, kui see on asjakohane.

Artikkel 49

ICCAT piirkondlik vaatlusprogramm

- 1. Liidus kohaldatakse ICCAT piirkondlikku vaatlusprogrammi, mis on sätestatud käesoleva artikli lõigetes 2–6 ning mida on täpsustatud VII lisas.
- 2. Liikmesriik tagab ICCAT piirkondliku vaatleja kohaloleku:
 - a) kõigil seineritel, millel on hariliku tuuni püügi luba;

- b) kõigil hariliku tuuni üleviimistel seineritelt;
 - c) kõigil hariliku tuuni üleviimistel mõrdadest transpordisumpadesse;
 - d) kõigil hariliku tuuni sumpadesse paigutamistel kalakasvandustes;
 - e) kõigil hariliku tuuni saagi kogumisel kalakasvandustes;
3. Ilma ICCAT piirkondliku vaatlejata seinerid ei saa luba hariliku tuuni püügiks või püügiga seotud tegevuseks.
 4. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab ICCAT piirkondliku vaatleja kohaloleku kõigil sumpadesse paigutamistel ja saagikogumise ajal neis kalakasvandustes.
 5. ICCAT piirkondliku vaatleja ülesanded on järgmised:
 - a) jälgida ja kontrollida kalapüügi ja kalakasvanduste toimingute vastavust määruse (EÜ) nr 1005/2008 artiklile 42, määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 90 ning käesolevale määrusele;
 - b) allkirjastada käesoleva määruse artiklis 36 osutatud ICCAT üleviimisdeklaratsioonid, käesoleva määruse artiklis 45 osutatud sumpadesse paigutamise deklaratsioonid ja hariliku tuuni püügidokumendid, kui nad nõustuvad, et neis sisalduv teave on kooskõlas nende tähelepanekutega;
 - c) teevad teadustööd, kogudes näiteks ICCAT taotluse alusel näidiseid alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal.
 6. Lipuliikmesriik tagab, et kapten, meeskond, kalakasvanduse, mõrra ja laeva omanikud ei takista, ähvarda, sega ega mõjuta ICCAT piirkondlikke vaatlejaid nende ülesannete täitmise ajal ega anna või ürita anda neile altkäemaksu.

7. JAGU

INSPEKTEERIMINE JA RISTKONTROLL

Artikkel 50

ICCAT rahvusvaheline ühisinspekteerimise kava

1. Liidus kohaldatakse VIII lisas sätestatud ICCAT rahvusvahelist ühisinspekteerimise kava.
2. Liikmesriigid, kelle kalalaevadel on lubatud püüda harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, peavad määrama inspektorid ja inspekteerima ICCAT kava alusel merel.
3. Kui konventsioonialas tegeleb hariliku tuuni püügiga mis tahes ajal rohkem kui 15 ühe liikmesriigi kalapüügilaeva, peab see liikmesriik saatma merel läbiviidava inspekteerimise ja kontrolli eesmärgil konventsioonialasse inspekteerimislaeva kogu ajavahemikuks, mil need kalapüügilaevad seal viibivad. Kõnealune kohustus

loetakse täidetuks, kui mitu liikmesriiki koos saadavad välja ühe inspekteerimislaeva või kui konventsioonialasse on saadetud liidu inspekteerimislaev.

4. Komisjon või selle poolt määratud asutus võib määrata ICCAT kava täitmise kontrollimiseks liidu inspektoreid.
5. Komisjon või selle poolt määratud asutus koordineerib liidu järelevalve- ja inspekteerimistegevust. Ta võib koostada asjaomaste liikmesriikide nõusolekul ühisinspekteerimise programme, mis võimaldavad liidul täita kõnealusest ICCAT kavast tulenevaid kohustusi. Liikmesriigid, kelle kalalaevad tegelevad hariliku tuuni püügiga, võtavad vajalikud meetmed, et hõlbustada nende programmide rakendamist eelkõige vajaliku inim- ja materiaalse ressursi ning nende ressursside kasutamise aegade ja geograafiliste piirkondade osas.
6. Liikmesriigid teatavad komisjonile iga aasta 1. aprilliks nende inspektorite ja inspekteerimislaevade nimed, keda või mida nad kavatsevad järgmisel aastal ICCAT kava jaoks määrata. Selle teabe alusel koostab komisjon koostöös liikmesriikidega kava liidu osalemise kohta ICCAT kava elluviimises igal aastal ning saadab selle ICCAT sekretariaadile ja liikmesriikidele.

Artikkel 51

Inspekteerimiskavade esitamine

1. Iga aasta 31. jaanuariks edastab liikmesriik komisjonile oma inspekteerimiskava. Inspekteerimiskavade koostamisel võetakse arvesse järgmist:
 - a) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 95 kohaselt seoses hariliku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres loodud kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi eesmärgid, prioriteedid ja kord, samuti inspekteerimise kriteeriumid;
 - b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 46 kohaselt loodud riiklik kontrollimeetmete programm seoses Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varudega.
2. Komisjon kogub riiklikud inspekteerimiskavad kokku ja lõimib need liidu kontrollikavasse. Komisjon edastab inspekteerimiskava koos artikli 6 lõikes 1 osutatud kavadega ICCAT sekretariaadile heakskiitmiseks.

Artikkel 52

Inspekteerimine rikkumiste korral

1. Lipuliikmesriik võtab lõike 2 alusel meetmed, kui tema lipu all sõitev laev:
 - a) ei esitanud artiklites 23 ja 24 osutatud aruandeid või
 - b) rikkus käesolevas määruses, nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklites 89–93 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 IX peatükis sätestatud nõudeid.

2. Lipuliikmesriik tagab, et tegelik inspekteerimine toimub tema alluvuses olevates sadamates või lipuliikmesriigi poolt määratud muu isiku poolt, kui laev ei asu asjaomase liikmesriigi sadamas.

Artikkel 53

Ristkontroll

1. Iga liikmesriik kontrollib püügipäevikute täitmist, sh püügiaruannete, vaatlusaruannete ja laevaseiresüsteemi abil, ning oma kalalaevade püügipäevikutes, üleviimise või ümberlaadimise dokumentides ja hariliku tuuni püügi dokumentides registreeritud asjakohast teavet kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 109.
2. Iga liikmesriik võrdleb kõigi lossimiste, ümberlaadimiste või sumpadesse paigutamiste puhul ristkontrolli käigus kalalaevade püügipäevikutes või üleviimis- või ümberlaadimisdeklaratsioonides ning lossimisdeklaratsioonides või sumpadesse paigutamise deklaratsioonides liikide kaupa esitatud koguseid ja mis tahes muudes asjakohastes dokumentides, näiteks arvetes ja/või müügiteatistes esitatud koguseid kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 109.

8. JAGU TURUSTAMINE

Artikkel 54

Turumeetmed

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009, määruse (EÜ) nr 1005/2008 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu ja määruse (EÜ) nr 1379/2013³⁵ kohaldamist, on Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni liidusisene kaubandus, lossimine, import, eksport, nuumamiseks või kasvatamiseks sumpadesse paigutamine, reeksport ja ümberlaadimine keelatud, kui kalaga ei ole kaasas käesoleva määruse, määruse (EL) nr 640/2010 ja määruse (EÜ) nr 1936/2001 artikli 4b kohaselt nõutavad täpsed, täielikud ja valideeritud dokumendid.
2. Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni liidusisene kaubandus, import, lossimine, nuumamiseks või kasvatamiseks sumpadesse paigutamine, töötlemine, eksport, reeksport ja ümberlaadimine on keelatud, kui:
 - a) asjaomane harilik tuun on püütud kalalaeva või mõrraga, mille eest vastutaval riigil ei ole Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni püügiks ICCAT majandamis- ja kaitsemeetmete tingimuste alusel välja antud kvooti, püügi piirnormi või talle ei ole eraldatud püügikoormust, või
 - b) asjaomane harilik tuun on püütud kalalaevaga või mõrraga, mille individuaalne kvoot või mille vastutava riigi püügivõimalused on püügi ajaks ammendatud.

³⁵

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1379/2013, 11. detsember 2013, kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

3. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009, määruse (EÜ) nr 1005/2008 ja määruse (EL) nr 1379/2013 kohaldamist, on keelatud liidusisene kaubandus, import, lossimine, töötlemine ja eksport nuumamise või kasvatamisega tegelevast kalakasvandusest, mis ei vasta lõikes 1 sätestatud eeskirjadele.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 55

Hindamine

Liikmesriik esitab komisjonile üksikasjaliku aruande käesoleva määruse rakendamise kohta iga aasta 15. septembriks. Komisjon edastab liikmesriikidelt saadud teabe põhjal ICCAT sekretariaadile iga aasta 15. oktoobriks üksikasjaliku aruande ICCAT soovitusel 14-04 rakendamise kohta.

Artikkel 56

Rahastamine

Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava loetakse mitmeaastaseks kavaks määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 tähenduses.

Artikkel 57

Muudatuste tegemise kord

1. Komisjon võib muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid delegeeritud õigusaktide abil vastavalt artiklile 58, ulatuses, mis on vajalik, et võtta ELi õigusesse üle hariliku tuuni varude taastamise kava kehtivatesse sätetesse tehtavad muudatused, mis muutuvad liidule siduvaks.

Artikkel 58

Delegeeritud volituste rakendamine muudatuste tegemiseks

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 57 osutatud õigus delegeeritakse komisjonile määramata ajaks.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 57 nimetatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 57 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 59

Rakendamine

1. Komisjoni abistab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 47 alusel loodud kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes sama määruse artikliga 5.

Artikkel 60

Kehtetuks tunnistamine

1. Nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 tunnistatakse kehtetuks.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt XIII lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 61

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja